

Een ware Mammoetproductie

De repetities voor *Mammoet*, voorstelling op het Buinerveld, zijn begonnen. Regisseur Tom de Ket en zijn ploeg gaven in Almere een eerste presentatie.

ERIC NEDERKOORN

Mocht het een Drents opzette zijn om met grote voorstellingen nieuwe toeristen te lokken, dan is er alvast één man aan boord: hoofdrolspeler Paul R. Kooij van *Mammoet*. „Tijdens de voorstelling zit ik straks weer heerlijk op de camping in Norg. Als het met mijn werk niet zo ver weg was, zou ik in Drenthe zo een huis kopen. Echt waar.”

Kooij speelt vanaf 16 juli op het Buinerveld in *Mammoet* de rol van Anwar, leider van een hedendaags genootschap op zoek naar de oermens in zichzelf. Als stuk in een stuk muteert dat gezelschap in een stam uit de oertijd dat op mammoetjacht gaat. Dus dook gistermorgen bij de presentatie van de voorstelling een mammoet op, zij het per foto. Een imposant exemplaar, groter dan groot en straks alleen door die overdadige omvang van echt te onderscheiden, voorspelt bedenker en regisseur Tom de Ket.

Het harige beest kan ook wel wat body gebruiken in het enorme amfitheater op dat veld. Er komt een vloer van 70 meter breed, met tribunes in een halve cirkel. „Op zich best onhandig”, zegt Kooij. Hij moet immers al die bezoekers zien te bereiken. „Maar het wordt een mooi verhaal.” Gespeeld met het grote gebaar? „Nee! Ik neem me voor om het net zo aan te pakken als op toneel. Niks overdrevens. Straks tijdens de repetities in Buinen blijkt wel wat van dat voornemen overblijft.”

Voordat de cast naar het Buinerveld verhuist, repeteert ze drie weken op de plek van de presentatie,

‘Mammoet’-bedenker, schrijver en regisseur Tom de Ket toont de maquette van het amfitheater, met op de achtergrond enkele oertenten. FOTO ANDY DOORNHEIM

gisteren: de JvE Studio in Almere, ooit die van Paul de Leeuw.

De zoektocht naar een geschikte speellocatie in Drenthe was stevig. De natuur is immers de baas. Ook met het Buinerveld moet de mens voorzichtig omgaan. Waarom zei Staatsbosbeheer dan toch ja? De Ket: „Omdat Staatsbosbeheer niet alleen natuur wil beschermen, maar ook tonen. Mensen ervan wil leren genieten.”

Er zijn restricties. „Geen fel wit licht dat het dierenleven verstoot, maar amber.” De Ket toonde aan de hand van een maquette hoe het Buinerveld er straks uit ziet. Onder de gehele, verhoogde speelvloer is een

‘De mens van nu is niet meer bereid offers te leveren’

manshoge ruimte. Daaruit worden de acteurs en rekwisieten ‘opgegraven’, als uit de oertijd. Door luiken komen ze tevoorschijn. De Ket: „Je moet wat, zo zonder coulissen.”

Het decorontwerp is van Michiel Voet, die met zijn werk voor *Het Pauperparadijs* een Musical Award won. Het idee van de zwevende helimbol, die het spel straks als een zon

verlicht, komt uit de filmwereld. En natuurlijk, vertelde De Ket erbij, gaat het ook over de onze tijd. Hoe de mens zichzelf als jager/verzamelaar gaandeweg is kwijtgeraakt, hoe snelheid en prestatiedrang het winnen van de evolutie. „We zijn niet niet meer bereid om offers te leveren voor de leefbaarheid van de wereld.”

Onder muzikale leiding van Julia Scepanovic met in het koor medehoofdrolspeeler Gusta Geleijnse (Freya, de vrouw van Anwar), klonken er wat veelbelovende polyfonische, Bulgaarse liedjes. Ze zijn geschreven door muziktovenaars Radek Fedyk, die werkt voor Het Houten Huis in Groningen. Al direct erna

oefende bewegingsacteur Jochem Stavenuiter alvast met een van de ensembleleden. Hij maakt de choreografie, zoals hij bij het NNT eerder *Borgen* letterlijk in beweging zette. „Dit is daarvan een veelvoud.” Stavenuiter begeleidt niet alleen de profs, ook de noordelijke amateurs die het ensemble aanvullen. Wie afgelopen zaterdag in de oude dieren tuin van Emmen een grote groep mensen wat apart zag bewegen: dat waren Stavenuiter en zijn ‘volgelingen’. Ze repeteren daar nog vaker. Maar dan in het Loods 13-theater.

Mammoet, 16/7 t/m 1/9 op het Buinerveld, zie mammoetindrenhe.nl